

Titel: Kapitel I.

Citation: "Kapitel I.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e16410/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 571.

Smed Fogdens Afgjørelser under de i § 569 omhandlede Forretninger kan der benyttes henholdsvis Paaante eller Besvøring ifølge de almindelige Regler om Retsmidler inod de til Dommes Fuldbrydelse sigtende Fogedforretninger (jfr. navnlig § 549 ff.).

Ottende Afsnit.

Om de foreløbige Retsmidler.

Kapitel I.

Arrest.

§ 572.

Arrest paa Gods kan finde Sted til Sikkerhed for ethvert forfaldent Krav, der lyder paa Penge eller Penges Værd, eller hvis Tilsidejættelse kan medføre en Erstatning i Penge, saalænge Kravet ikke er erigibelt, men isvrigt uden Hensyn til, om Retslag i Anledning af det er anlagt eller ikke.

Til Sikkerhed for Fyldestgjørelse af ikke forfaldne Krav kan Arrest paa Gods kun anvendes, naar der er jærlig Grund til at befrygte, at Skyldneren ellers ved at bortflytte eller forstille sit Gods eller paa anden Maade vilde umuliggjøre eller dog væsentlig vanskeliggjøre Afdgangen til i sin Tid at opnaa Dem og gjøre Eksekution.

§ 573.

Arrest paa Person som Sikkerhedsmiddel for Fordringer af den i § 572 ommeldte Beskøffenhed kan ifkun anvendes for forfaldne Krav paa Udlandinge, der staa i Begreb med at forlade Landet for bestandigt eller paa ubestemt Tid, samt paa Udlandinge i Anledning af Fordringer, for hvilke de uden Hensyn til Arrestværnethingsbestemmelserne ifølge denne Lovs almindelige Regler vilde kunne sagsøges ved danske Retter.

§ 574.

Arrest paa Gods kan ikke foretages i Ting, hvori der ikke vilde kunne gjøres Eksekution for den paagjældende Fordring.

§ 575.

Arrest kan afværges og foretagen Arrest faas ophævet, naar Skyldneren stiller fornøden Sikkerhed for den Fordring med Renter og Omkostninger, i Anledning af hvilken Arrest søges. Om den tilbudne Sikkerhed ifølge Størrelse og Beskøffenhed er fyldestgjørende, bestemmes af Retten efter et frit Skøn.

§ 576.

Arrest paa Gods medfører, at Skyldneren fra det Dieblit, Arrestdetretet er aflagt, bliver uberettiget til at forflytte eller ved Retshandler raade over de arresterede Gjenstande, derunder opbevare arresterede Fordringer.

For at denne Arrestens Retsvirkning skal kunne gjøres gjældende overfor en godtroende Trediemand, saaledes at de foretagne Retshandler tabe Skyldighed, er det nødvendigt, at Tvinglæsning af Arrestdetretet har fundet Sted ved Skyldnerens personlige Værnething eller, hvis Arresten er gjort i fast Eiendom, ved dennes Værnething. Er Arrest foretagen i

Gjældsbreve, udfordres derhos, at der paa dette er gjort en Paalegning herom, og naar Arrest er gjort i Fordringer, der ikke grundes paa Gjældsbreve, maa der gives Skyldneren efter Fordringens Underretning om Arresten, hvilket ligeledes bliver at iagttage overfor Skyldneren efter et Gjældsbreve for Rentebetalingeres Vedkommende.

§ 577.

Arrestretvirenten er i Reglen ikke berettiget til at lade de arresterede Gjenstande tage fra Skyldneren. Dog kan Fogden ved Arrest paa roligt Gods, naar de arresterede Gjenstandes Bestaaenhed eller Skyldnerens Person og Forhold opfordre dertil, bestemme, at de arresterede Gjenstande skulle tages under Bevogtning af ham selv eller af Noget, der hertil af ham befastes.

§ 578.

Arrest paa Person sker ved Henjættelse i Gjældsængsel ved Fogdens Foranstaltning. Dog har Fogden herved at paase, at Skyldneren ikke lider paa sin Helbred ved Henjættelsen til eller Opholdet i Gjældsængslet; i maalet Falde kan Gjældsængsel enten slet ikke anvendes eller kun med saadanne Væmpelser, som Fogden skønner fornødne.

I Gjældsængslet maa der ikke paalægges Skyldneren anden Indskrænkning i Hensende til hans Levevis, end Fængslets Orden med Nødvendighed kræver.

§ 579.

Gjældsængsel kan ikke anvendes, medmindre en til Fordringens Størrelse svarende Sikkerhed ikke kan faas ved Arrest paa Gods.

§ 580.

Arrest paa Person kan ikke anvendes for Fordringer, der ere mindre end 100 Kr.

For Fordringer, der ere mindre end 200 Kr., maa Fængslingens Varighed ikke overstige 4 Uger, for Fordringer, der ere mindre end 400 Kr., 8 Uger, for Fordringer, der ere mindre end 1000 Kr., 12 Uger, for Fordringer, der ere mindre end 2000 Kr., 16 Uger, for Fordringer, der ere mindre end 4000 Kr., 20 Uger, for større Fordringer 24 Uger, hvilket er den længste Tid, Noget kan holdes i Gjældsængsel.

§ 581.

Selv om de i foregaaende Paragraf angivne Lider ikke ere forløbne, ophører Skyldnerens Fængsling i alle Tilfælde:

- a) saasnart Eksekution kan gjøres for den Fordring, til Sikkerhed for hvilken Arresten er foretaget, enten ifølge en under Arrestforfølgningssagen eller paa anden Maade erhvervet Dom eller ifølge et offentlig Kortik.
- b) saasnart den arresterede Skyldners Bo her i Landet er taget under Konkursbehandling.
- c) saasnart den arresterede Skyldner oplyser, at han Intet eier, hverken her i Landet eller andetsteds, hvori Eksekution kunde gjøres for Fordringen.

§ 582.

Den Arresteredes Henjættelse i Gjældsængsel sker paa Retvirentens Regning. De herved foranledigede Udgifter kunne ikke forudses godtgjorte af Skyldneren.

§ 583.

De Udgifter, hvis Udredelse paahviler Retvirenten ved Gjældsængsels Anvendelse, ere dels Underholdningspenge til Skyldneren, dels Varetægtspenge til Arrestforvareren.

Underholdningspengene fastsættes til 8 Kr. om Ugen i Liden fra 1ste Mai til 1ste

November og 10 Kr. om Ugen i Liden fra 1ste November til 1ste Mai. Baretægtspengene fastsættes til 2 Kr. om Ugen til alle Liden paa Aaret.

Andre i Anledning af Gjeldebefængslets Anvendelse fornødne Udgifter, saasom til Kostene, til dets Vedholdelse, til fornødne Sengslæder og Bostab m. m. udredes af det Offentlige. Skyldneren har selv at bestynde Bys og Barne.

§ 584.

De i foregaaende Paragraf omhandlede Underholdnings- og Baretægtspenge har Rekvirenten at erlægge henholdsvis til Skyldneren og til Arrestforvareren forud for mindst en Uge ad Gangen, første Gang inden eller ved Skyldnerens Indsættelse i Gjeldebefængslet og senere inden det hertil svarende Kioffeslet hver Ugedag derefter.

Unblader Rekvirenten at betale paa foranstaaende Maade, er Skyldneren berettiget til strax at løslades, og han kan ikke mere fængsles for den Fordring.

§ 585.

Arrestforretninger udføres af Fogden. Ved deres Foretagelse benyttes Vidner paa den Maade, som i § 437 er foreskrevet.

Den i § 437, sidste Stykke, givne Forfæst er ogsaa anvendelig paa Arrestforretninger.

§ 586.

Hvilken Foged der er pligtig eller berettiget til at foretage Arrestforretninger, afgøres efter de i § 438 givne Regler.

§ 587.

Den, der begjærer Arrest paa Nogens Gods eller Person, har at indgive skriftligt Forlangende herom til vedkommende Foged, ledsaget af de Dokumenter og øvrige Oplysninger, som ere for Haanden.

Reglen har Fogden som Betingelse for Forretningens Foretagelse at afkræve Rekvirenten en Sikkerhedsstillelse, reel eller personlig, med Hensyn til det Erstatningsbeløb, som vilde tilkomme den Arresterede i Tilfælde af Arrestens Ulovlighed; kun hvor de foreliggende Oplysninger skjønes at indeholde et fuldstændigt Bevis for paagjældende Fordrings Rigtighed, kan Sikkerheds Afkrævelse unblades. Dog hør der ikke engang med Sikkerhedsstillelse indrømmes Arrest, naar det enten ifølge det, der af Rekvirenten forelægges for Fogden eller det som af Skyldneren oplyses, skjønes, at Fordringen er ugrundet. Alle Spørgsmaal om Sikkerhedsstillelsens Art og Størrelse afgøres af Fogden efter frit Skjøen.

Søges Arrest for en af de i § 381 ommeldte Fordringer, kan der ikke afkræves Arrestforrenten Sikkerhedsstillelse, medmindre der fra Skyldnerens Side fremkommer saadanne Indsigelser, som kunne fremsættes under den i Anledning af Fordringen anlagte Sag, jfr. fjerde Afsnit Kap. II.

§ 588.

Arrestforretningen begynder i Reglen paa Skyldnerens Bopæl eller i Mangel af en saadan paa hans sædvanlige Opholdssted, men kan efter Omstændighederne, navnlig naar der er Fare ved Opfattelse, eller naar Skyldneren ikke har Bopæl i Riget eller staar i Begreb med at forlade dette, begynde paa det Sted, hvor Personen eller den Ting, der er Gjenstand for den, findes.

§ 589.

Med Hensyn til Parternes Møde under Forretningen m. m. gælde de i § 475 givne Regler.

§ 590.

Arrestforretningen begynder med, at Fogden opfordrer Paagjældende til ved Sikkerhedsstillelse eller Betaling at tilfredsstille Rekvirenten, hvorpaa han, naar dette ikke strax sker, strider til Arrestens Udførelse.

§ 591.

Arresten kan kun udføres til saameget af Skyldnerens Gods, som efter Fradrag af det, hvorpaa Trediemand maatte have Krav, i Henhold til den under Forretningen foretagne Vurdering behøves til at sikre Rekvirentens Fordring i Forbindelse med de sandlynlige Udgifter ved Arresten og dens Forfølgning.

§ 592.

Med Henhyn til Valget af de Gjenstande, hvori Arresten gjøres, forholtes der efter de i §§ 464 og 465 givne Forskrifter, ligesom der iøvrigt ved Arrestforrettningens Foretagelse, med de af Forholdets Natur følgende Bepæjlinger, gaas frem efter de om Eksekutionsforretninger i §§ 477—485 givne Regler.

§ 593.

I Fogedprotokollen optegnes noagtigt alle de enkelte Gjenstande, hvori Arrest gjøres, og ved hver enkelt Gjenstand tilføies dens Værdi efter den stedfunde Ansættelse.

Fogden erklærer derefter til Protokollen de optegnede Gjenstande for belagte med Arrest til Arrestrekvirentens Sikkerhed. Det betyder Skyldneren, at han fra nu af ikke uden at afsætte sig for Strafsansvar efter Straffelovens § 253 kan raade over dem paa en Maade, som kommer i Strid med Arrestrekvirentens Ret. Er Skyldneren ikke tilfede, gives der den eller dem, som i Henhold til § 475 tilfalder paa hans Vegne, Paalæg om at give ham en saadan Betydning. Efter Omstændighederne kan et lignende Paalæg gives den Trediemand, i hvis Besiddelse det Arresterede er.

Er Arrest paa Person paalagt, tilkendegives det af Fogden Skyldneren, hvis han er tilfede, at han er belagt med Gjældsfængsel, hvorefter Fogden beordrer ham strax henbragt til Gjældsfængsel. I modfat Tilfælde er det Rekvirentens egen Sag at drøge Omsoj for Udførelsen af Arrestfængselsens ved Skyldnerens Indsættelse i Gjældsfængsel; dog kan han her til fordrø det eksekutive Politis Bistand. Saasnart Indsættelsen i Gjældsfængslet er sket, har Rekvirenten siekliffelig at meddele Fogden Underretning herom; beane gjør efter at have hørt Arrestforvarerens Forklaring fornøden Bemærkning i Fogedprotokollen om Liden og Kløffellet for Indsættelsen.

§ 594.

Hvis der ikke allerede er anlagt Retssag i Anledning af den Fordring, for hvilken Arrest er gjort, skal Rekvirenten inden en Uge efter Arresten anlægge saadan Sag, under hvilken han tillige skal nedlægge særskilt Paastand paa, at Arresten ved Dom maa blive stadfæstet. Retten kan bestemme, at Spørgsmaal vedrørende Arrestens Stadsfæstelse forhandles særskilt, jfr. § 102.

Er Retssag i Anledning af paagjældende Fordring forvænde, bliver der at anlægge en særskilt Arrestsag ved den samme Ret, ved hvilken hin Sag behandles. Det er Retten forbeholdt at bestemme, at Arrestsagen skal sættes i Forbindelse med Hovedsagen, saavel som at den ene af disse Sager skal afsættes, indtil den anden er paakjendt, jfr. §§ 102 og 103.

Er endelig Dom volden i første Instans i Retssagen, hvorunder den Fordring indtales, for hvilken Arresten gjøres, anlægges Arrestsagen ved den Ret, af hvilken hin Sag har

været paakjendt. Retten kan i Tilfælde af Paaanke udsætte Arrestsagens Forhandling i det Hele eller for en Del, jfr. § 103.

§ 595.

Kommer Skyldneren, efterat Arresten er gjort, under Konkurs, eller dør han, og offentlig Ekste uden Gjælds Bedgaaelse finder Sted efter ham, bortfalder Arrestretirentens Forpligtelse til at anlægge Retssag i Anledning af Fordringen eller Arresten, ligesom han kan have den i denne Anledning allerede anlagte Sag, medmindre der er neblagt Erstatningspaa- stand fra Skyldnerens Side, og Voet vil fortsætte Sagen. Den af Retirenten i Anledning af Arresten stillede Sikkerhed løsgives dog først, naar 8 Uger ere gaaede efter Arrestens Foretagelse eller, hvis Sag har været anlagt og hæves, 8 Uger efter Ophævelsen, og der derhos ikke fra Voets Side er reist Sag om Erstatning. Er dette Stet, maa det endelige Udfald af Sagen afhentes.

§ 596.

Ved Arrestsagen skal det afgjøres, om Arresten er lovlig, forudsat Rigtigheden af den Fordring, for hvilken den er gjort.

Som en Folge heraf kunne Indsigelser vedkommende Fordringens Rigtighed ikke fremsendes under Arrestsagen, medmindre denne forhandles i Forbindelse med Hovedsagen, hvorimod alle andre Indsigelser vedkommende Arrestens Lovlighed kunne fremsættes og paakjendes under Arrestsagen, uden Hensyn til, om de tilforn have været undergivne Fogdens Afgjørelse.

§ 597.

Forsømmer Arrestretirenten de ham ifølge det foregaaende paahvillende Forpligtelser til inden den i § 594 emmedte Frist at anlægge Arrestsagen eller at anlægge Sag i Anledning af Fordringen, eller afvises eller ophæves nogen af disse Sager, bortfalder Arresten, dog uden at han af denne Grund er udelukket fra igjen at gjøre Arrest for den samme Fordring.

Naar den i Anledning af Fordringen anlagte Sag hæves af den i § 386 2det Stykke angivne Grund, bortfalder Arresten dog ikke, forsaavidt Retirenten inden en Uge efter Sagens Ophævelse anlægger ny Sag i Anledning af Fordringen.

§ 598.

Fogdens Rægtelse af Arrest er Gjenstand for Besværing efter Reglerne i foregaaende Afnitts første Hovedafdeling.

§ 599.

Klager fra den Arresteredes Side, sigtende til at bevirke Ophævelsen af den foretagne Arrest som ulovligt gjort, kunne overfor Arrestretirenten alene fremsendes henholdsvis under Arrestsagen eller den i Anledning af Fordringen anlagte Retssag.

§ 600.

Vil Noget drage Fogden til personligt Ansvar i Anledning af hans Embedsforhold med Hensyn til Arrestens Foretagelse eller Rægtelse, maa dette ske ved Paaanke.

§ 601.

En paalagt Arrest kan i det Hele eller for en Del ophæves af Fogden, naar dette støttes paa Omstændigheder, som ere indtrufne efter Arrestens Foretagelse.

Forinden Arresten ophæves, skal Fogden give Arrestretirenten Leilighed til at ytre

fig, medmindre Grunden til Ophævelsen er Ubeholdelse med de anordnede Underholdnings- og Baretægtspenge.

Imod Højdens Kjendelse kan der, hvad enten den gaar ud paa at ophæve Arresten eller nægte dens Ophævelse, iværksettes Paaanke eller Besværing i Overensstemmelse med Reglerne om Retsmidler imod de til Dommens Kuldbrydelse sigtende Højeforretninger, jfr. navnlig § 549 ff.

Højdens Ophævelsedbøttet kan ikke hindres fra at træde i Virksomhed ved Anvendelse af Retsmidler.

§ 602.

Befindes en Arrest i det Hele ulovlig enten fordi den Fodring, for hvilken den er iværksat, ikke ved endelig Dom findes grundet hverken i det Hele eller for en Del, eller fordi Arresten selv, afset fra Fodringens Rigtighed, lider af Mangler, som medføre dens Ugjældighed og som kunde have været undgaaede af Arrestreforirenten ved fornøden Agtpaaagivenheds Anvendelse, er Arrestreforirenten pligtig at yde den Arresterede Erstatning for ham ved Arresten forarsaget Tab, Kreditspilde og Tort. Befindes Arresten ulovlig for en Del, er Arrestreforirenten pligtig at erstatte den Arresterede det særlige Tab og den særlige Kreditspilde, som maatte være en Folge af, at der er blevet givet Arresten en for stor Udstrækning.

Bortfalder eller ophæves en gjort Arrest paa Grund af efterfølgende Omstændigheder, tillægges der den Arresterede Erstatning for ham ved Arresten forarsaget Tab, Kreditspilde og Tort, naar det maa antages, at Arresten, om den var bleven behørig forfulgt og holdt ved Magt, vilde have medført saadant Ansvar.

§ 603.

Arresten kan ophæves saavel ved Dømmen i Arrestsagen som ved Dømmen i Hovedsagen, naar den enten i og for sig eller paa Grund af det med Hensyn til Hovedsagen antagne Resultat maa anses for ulovlig gjort.

Arresten bortfalder først, naar Eksekutionsfristen for den Dom, hvorved den kendes ugyldig, er udløbet, uden at Paaanke er iværksat.

§ 604.

Den Arresterede kan gjøre sit Krav paa Erstatning i Anledning af Arresten gjældende mod Arrestreforirenten efter Omstændighederne enten som Modkrav under Arrestsagen eller som selvstændigt Søgemaal i første Instans, hvilket sidste dog først kan anlægges, naar Arresten enten ved endelig Dom er kendt ugyldig, eller ved Højdens Kjendelse (§ 601) ophævet; saadant selvstændigt Søgemaal maa i saa Fald anlægges inden 8 Uger.

§ 605.

Ophæves Arresten af overordnet Ret, for hvilken Højdens Nægtelse (§ 601) af at gjøre det er indbragt, kan der ved samme Dom tillægges den Arresterede den ham muligvis tilkommende Erstatning hos Arrestreforirenten.

Kapitel II.

Forsbud.

§ 606.

Ved Forsbud, foretaget af Højden, kan der gives en eller flere bestemte private Per-